

ZRCALO

GLASILO DELAVCEV
ZDRAVSTVENEGA CENTRA
PTUJ — ORMOŽ

LETO I.
ŠTEVILKA 4
DECEMBER 1982

*Da bi v vsakem dnevu leta 1983 stozili
več in bolje, kot smo v prejšnjem dnevu!*

Srečno!

Česa nočemo ...

Ljudje si v svojem vsakdanu postavljamo določene cilje, za katere si vztrajno prizadevamo. Pravimo, da vemo kaj hočemo.

V našem Zdravstvenem centru hočemo, dobre, vedno boljše, delovne pogoje, sodobno opremo, ravno »tapravšno« število pacientov, razumevajoče in umne predstojnike, zadovoljive osebnostne dohodke, ustrezen delovni čas ...; skratka marsikaj, kar nam lajša delo in radosti življenje. Da bi to dosegli, smo se delovno in samoupravno organizirali, izvolili delegate, zastavili plane ...; sploh pričeli z delom.

Noben trud ni zaman, tudi naš ni bil! Marsikje smo uspeli: v vsakem TOZD smo zgradili ali obnovili nekaj prostorov, kupili kaj novega k opremi, ponovno imenovali večino predstojnikov, poenotili merila in izboljšali osebne dohodke ... Uspeh torej ni izostal! Zakaj? Ker smo vedeli kaj hočemo, ker smo to hoteli, ker smo bili zainteresirani, ker smo bili enotni!

Vedno pa vendarle ni bilo tako! Mnogokje smo še indolentni, nezaupljivi, nostalgični za preteklostjo ... Našo kulturo samoupravnega odločanja še obremenjuje mo z neutemeljenimi dvomi, očitki, neodgovornim modrovanjem, neumestnimi dialogi, nepremišljenimi izrazi ... česa vsega nismo slišali!

Pa odločitve! Tu in tam smo zardeli! Kaj vse je bilo treba, da smo lahko razpisali referendum, leta smo ga pripravljali, kaj vse še bo treba, da bomo sprejeli plan svojega razvoja ...

Pa vodenje poslov: kako težko prenekalet vodilni delavec odredi delovno nalogo, pa ne zaradi odredbe — zaradi dela; kako naporeno se je marsikomu sprizadniti z odredbo, pa ne zaradi dela — zaradi odredbe ...

In politično mrtvilo! Vse je že grmelno in se bliskalo, nekateri pa so še kar spali ...

Vsega tega v prihodnjem letu nočemo več! Nočemo ravnodušnosti vodilnih, nočemo vmešavanja nepristojnih, nočemo propadlih referendumov, nočemo nede-la ...

Hočemo kulturno samoupravno preosoje in odločitev, hočemo izvrševanje samoupravno sprejetih sklepov, hočemo delati ...

Hočemo nagrado po vloženem delu, hočemo napredovanje mladih in sposobnih, hočemo poduk in pomoč izkušenih ...

Hočemo solidarnost med nami in enakomeren razvoj našega Zdravstvenega centra v Ptujju in v Ormožu!

Hočemo več zadovoljstva in delovnega poleta pri našem delu, ki smo si ga kot zdravstveni delavci in delavci v zdravstvu sami prostovoljno izbrali!

Hočemo pogumno premagovati težave, želimo si zdravja in sreče ...

Milan Jager

„Zelena knjiga“

Samoupravni sporazum o enotnem seznamu zdravstvenih storitev in njegovi uporabi v svobodni menjavi dela

Udeleženci v svobodni menjavi dela (zdravstvena skupnost in zdravstvene delovne organizacije) bomo za načrtovanje in spremljanje dela izvajalcev — zdravstvenih delovnih organizacij, uporabljali enoten seznam zdravstvenih storitev, zapisan v tem sporazumu.

Prav tako s tem samoupravnim sporazumom ali na kratko »zeleno knjigo« določamo tudi skupna izhodišča in podlage za vrednotenje teh storitev.

Vse storitve v enotnem seznamu so relativno ovrednotene s točkami. **Pri tem predstavlja 5 minut opravljenega dela, za katero je potrebno znanje na ravni visoke izobrazbe, relativno enoto dela, ki je ocenjena z 1 točko.**

Delo, za katerega so potrebna drugačna znanja (specialist, višja, srednja, nepopolna srednja) je ovrednoteno več oziroma manj:

specialist	1,15 točk
višja	0,75 točk
srednja	0,58 točk
nepopolna srednja	0,46 točk

Vrednost skupinskega dela (teama) je seštevek vrednosti dela posameznih delavcev, ki sodelujejo v skupini (npr. specialist + visoka + višja + srednja = seštevek oz. vrednost te storitve).

Vrednotenje storitev v »zeleni knjigi« temelji na minimalni potrebni izobrazbi posameznih delavcev, njihovem povprečnem številu v ekipi, povprečnem potrebnem času za opravilo določene storitve (npr. za opravilo določene storitve v ambulanti ali oddelku je potrebno najmanjše strokovno znanje na visoki stopnji enega člana ekipe, na srednji stopnji enega člana ekipe, za opravilo te storitve je povprečno potrebno 30 minut).

V vrednosti storitve ni zajeto živo delo drugih delavcev v zdravstvenih delovnih organizacijah, ki so potrebni za opravljanje dejavnosti, vendar **ne sodelujejo neposredno pri opravljanju zdravstvenih storitev** (vsi administrativni, tehnični, čistilni itd. delavci). Prav tako v vrednosti storitev niso zajeti materialni stroški ter drugi stroškovni elementi, ki vplivajo na dokončno ceno storitev (zdravila, čistila ipd.).

Tako na primer vrednost storitev opravljenih v bolnišnični zdravstveni oskrbi ne zajema vrednosti opravi prehrane, vzdrževanja, splošne in osebne čistoče bolnikov ali na kratko hotelski del bolnišničnega zdravljenja. Za ta del cene oz. stroškov se moramo posebej dogovarjati.

Kratko povedano, potegnjena je ločnica med strokovno-medicinskim delom in ostalim strokovnim — nemedicinskim delom delavcev v zdravstvu.

Uporaba »zelene knjige« pri evidentiranju opravljenih zdravstvenih storitev

Vsaka zdravstvena storitev, opredeljena v »zeleni knjigi«, ima šifro, t.j. večmestno številko spredaj, nato je storitev vsebinsko opisana, k temu sledi kadrovski normativ, časovni normativ v minutah in vrednost storitve izražena v točkah.

Za rabo »zelene knjige« po posameznih strokovnih oddelkih in ambulantah je potrebno, da vsak oddelek oz. ambulanta zbere tiste storitve, ki jih tudi opravlja. Zbrane storitve izpiše in posreduje čim večjemu številu strokovnih delavcev na oddelku. S tem bodo delavci neposredno seznanjeni z vsebino oz. številom opravi oddelka na katerem delajo.

Storitve bodo beležili na drugačen način kot doslej. Pričakujemo, da bo dosedanji način beleženja popolnoma odpadel, saj moramo zajemati podatke 2 krat, — 1 krat za plačnika, drugič za statistiko. Z novim načinom bi naj podatke zajemali le 1 krat, ki bi računalniško obdelani služili vsakomur, ki jih potrebuje. Zdravstveni center Ptuj — Ormož je sodeloval pri preverjanju osnutka »zelene knjige« na dveh področjih, in sicer:

— TOZD Bolnica dr. Jožeta Potrča v Ptujju z oddelkom za intenzivno nego in anestezijsko

— TOZD Psihiatrični oddelek v Ormožu.

Nekatere naše pripombe so bile ob tem preizkusu tudi upoštevane.

Uporaba »zelene knjige« pri pripravi delovnega programa in finančnega načrta za zdravstveno delovno organizacijo

Delavce Zdravstvenega centra želimo na tem mestu le v grobem seznaniti z načinom priprave delovnega programa zdravstvene delovne organizacije za leto naprej.

Pri določanju možnega osebne dela zdravstvene organizacije, bomo udeleženci v svobodni menjavi dela (zdravstvo in zdravstvena skupnost) upoštevali:

1. **število delavcev**, ki neposredno sodelujejo pri opravljanju zdravstvenih storitev, izraženo s kadrovskimi normativi (le-ti pa so posledica stvarno porabljenega časa za opravljeno storitev, ki je skladen tudi z veljavnimi delovnimi normativi)

2. **računsko obveznost na leto** posameznega zdravstvenega delavca, ki opravlja zdravstvene storitve, glede na njegovo izobrazbo, kot sledi:

— visoka izobrazba s specializacijo 21.942 točk letno ali 13,80 točk povprečno na uro

— visoka izobrazba 19.080 točk letno ali 12 točk povprečno na uro

— višja izobrazba 14.310 točk letno ali 9 točk povprečno na uro

— srednja izobrazba 11.066 točk letno ali 6,96 točk povprečno na uro

— nepopolna srednja izobrazba 8.777 točk letno ali 5,52 točk povprečno na uro

3. **zmnožek števila delavcev** po izobrazbenih strukturah opredeljen s kadrovskimi normativi, z **delovno obveznostjo**, je podlaga za ugotavljanje količine dela TOZD.

Delovni načrt zdravstvene temeljne organizacije, izražen s točkami, predstavlja podlago za izračun cene storitev tako, da se njen finančno ovrednoteni program deli s številom točk iz dogovorjenega delovnega načrta.

Pri ovrednotenju delovnega načrta je potrebno upoštevati poleg ostalega še:

— osebne dohodke in sredstva skupne porabe za delavce, **ki neposredno ne sodelujejo pri opravljanju zdravstvenih storitev** in njihovo delo ni po »zeleni knjigi« ovrednoteno s točkami

— sredstva za obveznosti TOZD do delovne skupnosti skupnih služb

— sredstva za nemedicinski (hotelski) del bolnišničnega zdravljenja

— sredstva za posebej zaračunljiv material, za katerega se dogovorijo izvajalci in uporabniki, ki niso zajeti v normativu

— sredstva za lekarniške storitve, kjer se nabavna cena izdanih zdravil v celoti zaračuna uporabnikom.

Vsa doslej opisana načela, ki jih bomo uporabili v svobodni menjavi dela, se enako uporabijo pri sklepanju neposredne menjave dela med zdravstveno temeljno organizacijo in drugo organizacijo združenega dela.

Zaključek

Zavedamo se teže orgovornosti, ki je naložena delavcem Zdravstvenega centra Ptuj—Ormož v kompleksni preobrazbi zdravstvene administracije, ki je zdravstvenemu delavcu tako ali tako že vedno bila odveč.

Vendar, ne moremo mimo dejstva, da je Samoupravni sporazum o enotnem seznamu zdravstvenih storitev tukaj, kot tak dokument prvič ločuje medicinsko storitev od nemedicinske in nam daje široke možnosti v organizaciji dela ter njegovi novi kvaliteti.

Dodam naj še to, da ga moramo uporabiti za sklepanje svobodne menjave dela že za leto 1983. Za vse to imamo zelo malo časa — do 31. marca 1983.

DO ZC

Fanika Korenjak, dipl. org. dela

Upokojili so se

Leto 1982 se izteka in tu je čas, ko brskamo po spominu, urejamo podatke in ugotavljamo, koliko nas je v Zdravstvenem centru Ptuj — Ormož, kdo so letošnji novi sodelavci in kateri so tisti, ki jim je v tem letu iztekla delovna obveznost.

To niso bili prijetni trenutki niti za nas, še manj pa za tiste sodelavke — sodelavce, ki so odšli v zasluženi pokoj.

Ivanka Veber

V letošnjem letu je predala svoja dela in naloge mlajši kolegici zdravstvena administratorka IVANKA VEBER.

Veliko več kot dve desetletji je bila zvesta osnovni zdravstveni službi. Nobeno delo ji ni bilo težko in prenaporno. Opravljala ga je z veliko mero odgovornosti, vestno in natančno in predvsem z veseljem.

Ni rada govorila o težkih časih razvoja zdravstvene službe na svojem področju, ko ni bila delovna obveza le 8 ur dnevno, pa tudi ne samo dopoldan, brez prostih sobot, nedelj in praznikov. Bila pa je trda volja in veselje do dela — kar je našo zahvalo odlikovalo!

Obraz ji je zažarel, ko se je spomnila na nekatere nepozabne trenutke iz svoje dolgoletne prakse, četudi je bilo vmes trpkih izkušenj. Predvsem jo je osrečevalo delo s pacienti. Imeli so jo radi, ona pa je pri delu z njimi vedno znova odkrivala prijetno zadovoljstvo, da jim je potrebna in jim lahko pomaga po svojih močeh.

Za veliko se ji imamo zahvaliti! Mnoge nas je naučila delati in spoštovati delo in prav za to smo ji hvaležni!

Tilka Kovačič

Iz vrst medicinskih sester je odšla v pokoj prijetna sodelavka TILKA KOVAČIČ. Njeno aktivno delo je bilo polno bogatih izkušenj, pa tudi grenkih spoznanj. Peš ali s kolesom je pred leti prekrizarila ves »ptujski okoliš«, ko je obiskovala bolnike, jim svetovala, »odkrivala« nove varovance potrebne zdravstvene pomoči in se tako borila proti pogubni jetiki.

Ni je ustavil ne dež, ne sneg, niti osebne življenjske stiske. Bili so časi, ko je morala in hotela biti vzoren lik zdravstvene delavke; obenem pa še žena in mati.

Vedela je, kaj je hotela in to ji je tudi uspelo! Toliko let dela z bolniki jo je izoblikovalo v skromno in marljivo sodelavko, ter jo tako navezalo na delovno mesto v pneumoftiziološkem dispanzerju, da je bilo slovo od aktivnega dela zares težko in boleče.

Vida Lipovšek

Od dela na tem dispanzerju se je pred kratkim poslovila tudi višja medicinska sestra VIDA LIPOVŠEK.

Vsa leta svojega aktivnega dela je bila neutrudljiva mravlja, tako v družinskem krogu, kot na delovnem mestu. Pri delu je vedno znala ohraniti optimizem, še tako zapleteno in neprijetno stvar pa mimogrede razrešiti z zvrhano mero dobre volje in izrazitimi sposobnostmi.

Ustvarjala je začetke sesterske službe. Vsa leta se je trudila, da je vloga medicinske sestre v zdravstveni službi rastla! Le njej se imamo zahvaliti, da imamo med. sestre od leta 1971 svoje strokovno društvo, kamor je kot prva predstavnica vlagala svoje neizčrpne moči in znanje.

Uspela je, ker je bila skromna, vendar vztrajna in nezlomljiva! S svojimi sposobnostmi je v dani situaciji bila zanesljiva in natančna, z bolniki pa vedno potrpežljiva in razumevajoča. Na nas mlajše je prenesla bogate strokovne in vodstvene izkušnje ter vrline, ki so nam in nam bodo vodilo za bodoče poklicno delo.

Ob njej smo se učile skrivnosti dela z bolnikom in spoznavale razsežnosti poklica medicinske sestre. Za vse to ji izrekamo zahvalo; saj je opravila veliko pionirsko delo in bila vedno razumevajoča tovarišica.

Njene neprecenljive izkušnje nam bodo tudi v bodoče v pomoč. Upam, da jih bomo znale varovati in obdržati v svojem poklicu, saj so to tiste vrednote, za katerimi je sestri Vidi — kot medicinski sestri bilo tako hudo!

Lizika Lah

V zaslužen upokojitev je odšla LIZIKA LAH. Bila je naša dolgoletna sodelavka in ena izmed najbolj požrtvovalnih babic na terenu v Ormožu.

Je ena izmed redkih, ki je živela za teren, živela je za svoje ljudi. Nikoli ni poznala nedelj ali praznikov, saj si novorojenčki niso izbirali dneva, ko bodo prišli na svet. Z njeno strokovno pomočjo je zagledalo luč sveta preko 800 malčkov v naši občini. Zadnji porod je imela še po svoji upokojitvi avgusta 1982 leta.

Vsem nam je s svojimi izkušnjami rade volje priskočila na pomoč in nas s tem tudi marsikaj naučila.

1948. leta je končala bolničarsko šolo in je od 1949 do 1950 leta delala v Šempetru pri Gorici. Od 1950 do 1952 leta je obiskovala in končala babiško šolo v Ljubljani. Kot terenska babica se je nato zaposlila v Razkrižju pri Ljutomeru in je tam delala do 1954. leta.

Od takrat naprej je bila zaposlena v Zdravstveni postaji Ormož, kot babica na terenu Mi-

klavž — Kog, vse do svoje upokojitve 1. 7. 1982. leta.

Med svojim delom se je s pomočjo strokovnih seminarjev vedno znova izobraževala in uspešno končala tudi medicinsko srednjo šolo.

Za njeno izredno požrtvovalno delo in nesebično pomoč ljudem na terenu in tudi vsem nam, ki smo delali z njo, se ji v imenu celotnega kolektiva, posebej pa še vseh medicinskih sester, ki so, ali pa še delamo na terenu, najlepše zahvaljujemo in želimo, da bi se tudi v bodoče rada vračala med svoje nekdanje sodelavce.

Viktor Vauhnik Cita Krajnc

V drugi polovici leta, ki se izteka, sta se zaradi bolezni upokojila Viktor VAUHNİK in Cita KRAJNC.

Viktor VAUHNİK je bil zaposlen v Delovni skupnosti skupnih služb kot pomočnik direktorja delovne organizacije ZC Ptuj — Ormož od novembra 1979 dalje. Kratka doba sodelovanja, a vendar dovolj dolga, da smo ga spoznali kot humanega sodelavca, saj je z velikim razumevanjem znal prisluhniti tegobam delavcev, ki so se nanj obračali za nasvet. Bil je tudi med tistimi, ki so se po združitvi zdravstva v občini Ptuj in Ormož morali spoprijeti z mnogokaterimi začetnimi težavami, ki so se pojavile ob delu.

Cita KRAJNC je bila v zdravstveni službi zaposlena od 1. septembra 1964 dalje. Kljub bolezni, ki jo je spremljala večji del njenega službovanja, je s svojo vedrino vnašala v delovno sredino prijetno delovno vzdušje.

Boris Lipovšek

Je začel svoje službovanje na Stomatološki kliniki v Ljubljani pri profesorju Rantu kot ortodontski tehnik. Leta 1951 se je preselil v Ptuj in nastopil delo v Zobni ambulanti. Celih 31 let je delal v Ptuj kot višji zobotehnik. Njegov delokrog je obsegal vse vrste laboratorijske protetike, čeprav je bila njegova glavna usmeritev ortodontija.

Svoje delo je opravljal vestno in prizadevno. Z velikim razumevanjem je prisluhnil tegobam pacientov in ni mu bilo žal tudi prostega časa za svoje strokovno delo.

Manica Kopitar

V letu 1982 se je upokojila zobotehničarka Manica Kopitar. Njena delovna pot se je začela v Ljutomeru, se nadaljevala v Ormož, Slovenj Gradec, Obratno ambulanto TAM v Mariboru, dokler se ni ustavila v Ptuj. V Zobni ambulanti Ptuj je delala od leta 1960 dalje. Tu jo poznamo kot resno, vestno so-

delavko, ki je v svoje strokovno delo vlagala veliko truda; vse s ciljem pomagati pacientu. Čeprav preobložena z delom je našla čas za delo v samoupravni delavski kontroli, bila je član delavskega sveta in dva mandata v nadzornem odboru sindikata.

Sodelavci

O ostalih upokojencih bomo poročali v naslednji številki

BODITE TUDI VI SOUSTVARJALCI ZRCALA

Vsak prispevek, vsaka vzpodbuda ali opozorilo nam je dobrodošlo. O stvareh, za katere ne vemo, ne moremo pisati. Zato vas ponovno vabimo k sodelovanju, obveščajte nas o dogodkih in nam sporočajte vaše želje, vprašanja in predloge.

Fotoamaterji, gotovo ste med nami!

Sodelujte s svojimi fotografijami, saj lahko z njimi veliko poveste.

KJE JE KAJ

V prvih dneh decembra so bili odprti prenovljeni prostori v stavbi bivšega infekcijskega oddelka TOZD Bolnica dr. Jožeta Potrča Ptuj, v katerih so dobili svoje mesto:

— poslovodni organi delovne organizacije Zdravstveni center Ptuj — Ormož

— splošni sektor Delovne skupnosti skupnih služb, s kadrovskega socialnim oddelkom in pripadajočimi službami.

Ob selitvi je bilo sicer v teh dneh redno delo nekoliko moteno, ob pomoči delavcev samih, sedaj delo že teče normalno naprej.

Tako so postali ti prostori, upravni prostori.

Pregled analitičnih ocenitev razvrščenih po skupinah del in nalog

Pregled je prikazan v razponih od najnižje do najvišje ocenitve v posamezni skupini del in nalog in primerjalno med TOZD in DSSS. V številu niso zajeti vplivi delovnega okolja C-4, ki se gibljejo različno po TOZD od 0 do 22 točk.

SKUPINE DEL IN NALOG	T O Z D					
	Osnovno zdravstveno varstvo	Zdravstv. postaja Ormož	Zobozdravstvena služba	Bolnica dr. J. Potrča Ptuj	Psihiatrični oddelek Ormož	DSSS
I. Enostavna dela in naloge, za katere uspešno opravljanje ni potrebno nobeno strokovno predznanje (nepriučeni delavci)	—	—	—	—	—	—
II. Manj zahtevna dela in naloge, za katere uspešno opravljanje je potrebno strokovno znanje, ki si ga delavec pridobi ob delu s priučevanjem (PKV, priučeni delavci)	115—143	116—127	120—130	112—175*	112—148	116—134
III. Zahtevna dela in naloge, za katere uspešno opravljanje je potrebno strokovno znanje, pridobljeno v poklicni šoli (kvalificirani delavci)	161—209*	160—195	185—189	144—190	170—185	170
IV. Bolj zahtevna dela in naloge: dela in naloge, za katere uspešno opravljanje je potrebno strokovno znanje, pridobljeno v srednjih šolah (tehnik, VKV, delovodska šola)	215—239	202—248	215—253*	210—261*	218—223	215—242
V. Zelo zahtevna dela in naloge, za katere uspešno opravljanje je potrebno strokovno znanje, pridobljeno v višjih šolah oziroma prve stopnje visoke šole (inženir, fizioterapevt, višja medicinska sestra, referent za SLO)	261—320	266—300	240—308	260—322	261—299	258—320
VI. Visoko zahtevna dela in naloge, za katere uspešno opravljanje je potrebno strokovno znanje, pridobljeno na visokih šolah (zdravniki, diplomirani inženir)	330—395	340—360	342—362	335	331—351	323—328
VII. Dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi, visoko zahtevna specializirana dela	400—460	410—440	397—450	402—470	398—475 direktor	380—480 540

Opomba: * v skupini prehaja štev. točk v naslednjo skupino:

II. — 1 delavec (TOZD bolnica)

III. — 8 delavcev (TOZD OZV)

IV. — 2 delavca (TOZD Zobozdr., Bolnica)

Kadrovsko-socialni oddelek

Nič nas ne sme presenetiti

Glas, poln groze, je dne 19. novembra 1982 točno ob 11. uri po telefonu sporočil dispečerski službi v TOZD Osnovno zdravstveno varstvo, da se je na nezavaranem prehodu čez železniško progo v Zg. Hajdini — Rogaska cesta pripetila težka prometna nesreča. Trčila sta vlak in šolski avtobus s približno 30 šolarji. Po prvi oceni je šofer mrtev, približno dve tretjini otrok — šolarjev je poškodovanih, od tega več tudi zelo težko.

Že minuto za tem je na »kraj nesreče« pohitela strokovna medicinska ekipa iz urgentne ambulante, takoj za tem pa tudi že druga ekipa. Reševalna vozila, ki so preko svojih UKW sprejemnikov zvedela za »nesrečo«, so bila preko dispečerske službe napotena na »kraj nesreče«.

Že v 4 minutah, po sprejetem sporočilu, je prva ekipa prispela na »kraj nesreče«, takoj za njo pa tudi že druga ekipa. 6 reševalnih vozil je bilo na »kraju nesreče« v 6 minutah po sporočilu o »nesreči«.

Zadovoljni — presrečni so bili vsi, ko so na kraju, kjer naj bi se nesreča pripetila, našli člana komiteja za SLO in DSZ delovne organizacije, ki jim je sporočil, da gre za praktično vajo — »Nič nas ne sme presenetiti«.

Med tem, ko je na »kraju nesreče« potekala »reševalna akcija«, je telefonist — dispečer opravil tudi druge naloge. Obvestil je oddelek ptujске bolnišnice, da se pripravijo na sprejem ponesrečencev, obvestil je komite za SLO in DSZ TOZD in DO ter vodjo TOZD.

Komite za SLO in DSZ se je sestel takoj, ocenil nastalo situacijo in na podlagi načrta aktivnosti in ukrepov v primeru potresa ali druge elementarne ali druge nesreče sprejel nekatere ukrepe.

Po odredbi namestnika predsednika komiteja za SLO in DSZ, ki je celotno akcijo tudi vodil, je telefonist dispečer dobil v pomoč zdravnika, ki je strokovno koordiniral potek »reševalne akcije« med »krajem nesreče« in ostalimi strokovnimi službami.

Aktivirana je bila kurirska služba po načrtu aktivnosti in ukrepov v primeru potresa ali druge elementarne ali druge nesreče, ki je imela nalogo obvestiti zdravstvene delavce — razporejene na razne delovne dolžnosti po tem načrtu, da se javijo na dolžnost.

Ta praktična vaja je bila izvedena brez predhodnih večjih priprav, saj je bil namen preve-

riti resnično pripravljenost in usposobljenost zdravstvenih delavcev za delo ob nenadnem nastanku izrednih razmer.

Analiza, ki je bila opravljena takoj po zaključeni praktični vaji, je pokazala, da je med zdravstvenimi delavci visoko razvita zavest etike zdravstvenega delavca — pomagati sočloveku v nesreči. To dokazuje dejstvo, da se je vse odvijalo z bliskovito naglico in z veliko odgovornostjo.

Telefonist — dispečer, ki vedno prvi sprejme tovrstna obvestila in je tudi dolžan prenesti naloge na pristojne službe, je to v tem primeru opravil prisebno in odgovorno — točno po določenem vrstnem redu, ki je tudi za to službo predpisan po načrtu aktivnosti in ukrepov v primeru potresa ali druge elementarne ali druge nesreče.

Bolnišnični oddelki — predvsem kirurgija — je v tej vaji pokazala visoko usposobljenost za hitro prilagajanje rednega dela, delu v izrednih razmerah. V analizi je bilo ugotovljeno, da so v danem primeru ob sprejetem obvestilu takoj pristopili k reorganizaciji rednega dela in tako v 45 minutah bili pripravljeni na sprejem ponesrečencev s 5 operacijskimi mizami, kar je možno v rednem delovnem ciklusu. V popoldanskem ali nočnem delovnem ciklusu pa je možno takoj usposobiti 2 operacijski mi-

zi, dokler ne steče kurirska služba.

Kurirska služba je opravila zelo zahtevno nalogo, saj je morala obvestiti 93 zdravstvenih delavcev, od katerih vsaj polovica ni bila na delu, temveč na domovih širom občine Ptuj, nekateri od teh celo v občini Ormož in Krapina. Kljub temu bi v primeru resne potrebe v 1 uri po aktiviranju kurirske službe že lahko sestavili nekatere dodatne ekipe za nudenje prve medicinske pomoči.

Kot vsaka vaja doslej, je tudi ta pokazala, da telefonske zveze v takih primerih niso dovolj učinkovite — niso dovolj hitre in zanesljive. V času vaje so bile vse linije premočno zasedene, tako je bil telefon praktično neuporaben. Čeprav bi telefonsko omrežje tudi normalno delovalo, so UKW zveze neprimerno boljše in hitre. Zaradi tega bo delovna organizacija morala v bodoče vložiti več sredstev v modernizacijo telefonske službe in nabaviti tudi več UKW aparatov, s katerimi bi se v primeru potrebe lahko vključili v telefonsko zvezo.

Kljub nekaterim manjšim spordsljajem v tej vaji z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da so zdravstveni delavci usposobljeni in ob vsakem času pripravljeni pomagati tistim, ki so take pomoči potrebni.

Tončka Meško